

dette Lovudkast er foreslaaet af Regjeringen, blev til Lov, dog foretrakke at anlægge Bryggerier i Kjøbstæder fremfor paa Landet. Hvis jeg, skjøndt jeg erkjender at have utilstræffelig Indsigt i disse Forhold, skulde anlægge et Bryggeri, vilde jeg foretrakke at anlægge det i en Kjøbstad, navnlig i en større Kjøbstad, fremfor paa Landet, idet jeg der vilde have langt sikkrere Udsigt til Forbrug og Affætning end paa Landet. Forresten maa jeg komme tilbage til, hvad jeg anførte om Udvalgets Ytringer om det Mislige i saaledes stykkevis at ordne Næringsforholdene. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg selv i sin Indstilling har villet prøve paa at ordne Næringsforholdene stykkevis, idet det har stillet et subsidiairt Øndringsforslag, som efter min Overbevisning gaaer ud paa en Forandring i de bestaaende Forhold. Det synes mig saaledes ikke at være ganske consequent. Det siges fremsendes, at Øl kan ikke anses som nogen Torvevare eller som noget Huusflidsproduct. Ja, jeg vil gjerne erkjende, at det ordentligvis ikke er en Torvevare, og maaskee heller ikke er et Huusflidsproduct, der er Gjenstand for Salg; men det er dog slet ikke saa afgjort, thi det kan ligesaa gjerne, synes det mig, være en Torvevare, som Meel og Øryn, der, som bekendt, paa flere Steder er en Torvevare. Naar det ærede Udvalg indstiller subsidiairt, at det skal være Bryggerne paa Landet tilladt at indføre og falsholde Øl i Kjøbstæderne, dog saaledes, at der ikke i nogen Kjøbstad er mere end eet Udsalgssted, v. s. v., saa veed jeg ikke, om Meningen deraf er, at man, for at kunne indføre og falsholde Øl i en Kjøbstad, tillige skal have et Udsalgssted. Er det Meningen, som jeg troer det er, saa er det endog saa en Indskrænkning i de nu bestaaende Forhold. For det Første er der, som bekendt, her i Kjøbenhavns Nærhed et Ølbryggeri paa Landet. Dette Ølbryggeri har, som jeg ikke omtvivler, Ret til at indføre Øl i Kjøbstæderne, navnlig i Kjøbenhavn, og ligeledes i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. Men, hvis den Forudsætning, jeg gif ud fra, er rigtig, forekommer det mig, at det herved forbydes dette Ølbryggeri og de Ølbryggerier, som kunne være i den samme Stilling som

dette, at indføre Øl i Kjøbstæderne. Dette synes mig altsaa heller ikke rigtigt. Jeg vil saaledes, da jeg ikke kan dele det ærede Udvalgs Ansuelser, holde mig til Lovudkastet, saaledes som det er forelagt Thinget af Regjeringen.

Ørsted: Den Paragraph i det forelagte Lovudkast, som meest har været Gjenstand for Meningsulighed, er § 3, som hjemler Bryggerne paa Landet at indføre og affætte deres Øl i Kjøbstæderne. Men det synes mig, at der hos Nogle herse en vis Misforstaaelse af denne Paragraph og af de nu bestaaende Forhold, da man forudsætter, at det hidtil ikke var tilladt at indføre Øl fra Bryggerierne paa Landet i Kjøbstæderne, eller at man ikke skulde være berettiget til der at sælge det. Der er kun Tvivl om Affætningsmaaden, men der er ingen Tvivl om, at Bryggerne paa Landet hidtil have kunnet indføre deres Øl til Kjøbstæderne, imod at der blev erlagt Consumtion deraf; for Fremtiden bliver det altsaa uden Consumtion. Der er heller ingen Tvivl om, at Landbryggerne kunne sælge Ølet til de Mænd, som have bestilt det af dem, enten disse ville bruge det til deres egen Huusholdning eller i deres Næringsvei. Altsaa Ret til Indførsel og en vis Affætning er der ingen Tvivl om, og den Omstændighed, at Consumtionen er ophævet, gjør kun, at det bliver lettere for Bryggerne paa Landet at benytte denne Frihed, end forhen. Der var nemlig den Omstændighed forbunden med Øl-Consumtionen, at den, som det laae i Sagens Natur, var beregnet efter det Product, som kunde udkomme i de bedre Ølsorter, og derfor var Consumtionen temmelig betydelig, nemlig 48 Sk. pr. Tønde udenfor Kjøbenhavn og 64 Sk. pr. Tønde i Kjøbenhavn, altsaa paa det ene Sted henved $\frac{1}{2}$ Sk. og paa det andet omtrent $\frac{1}{3}$ Sk. pr. Pot. Dette gjorde jo, at det sædvanlige Øl, der bryggedes paa Landet, ikke vel kunde indføres i Kjøbstæderne, hvorimod vel de, der bekkæftige sig med Ølbrygning paa Landet, for Fremtiden ikke vilde have nogen Hindring i denne Henseende. Men Spørgsmaalet er, om de, foruden den Frihed, de allerede have havt, og den Forbedring i denne Friheds Benyttelse, der følger